

DUMINICA MIRONOSIȚELOR LA PATRIARHIE

Duminica de 25 aprilie/ 8 mai 2022 a fost sărbătorită de Patriarhie ca Duminica Femeilor Mironosițe, conform Penticostarului.

În această duminică Biserica îl pomenește pe Sfântul Iosif din Arimateea – Ramle de astăzi – care i-a cerut lui Pilat trupul Domnului și l-a îngropat împreună cu Femeile Mironosițe.

Acest eveniment a fost sărbătorit la Ramle, la Sfânta Mănăstire a Patriarhiei, cu Sfânta Liturghie care a fost oficiată de către Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei, Damaschin de Yaffo, ieromonahi aghiotafiți și preoți de limbă arabă, la care a participat o mare adunare de credincioși ortodocși din acest oraș.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Și venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Și, aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă și a prăvălit o piatră la ușa mormântului” (Marcu 15, 43-46).

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Astăzi Sfânta Biserică a lui Hristos cinstește pomenirea

Sfintelor Femei Mironosițe, precum și pomenirea lui Iosif din Arimateea, cetatea Remli de astăzi, ucenic ascuns al Domnului. Potrivit mărturiei Evangheliștilor, femeile Mironosițe au fost martori nemincinoși ai Învierii, iar Iosif și Nicodim ai îngropării Domnului nostru Iisus Hristos, dar și ai firii Sale dumnezeiești și omenești.

„Femeile Mironosițe au văzut cele dintâi Învierea și au vestit-o ucenicilor”, potrivit sinaxarului. Aceste femei au fost primii martori ai Învierii lui Hristos: „Nu vă spăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus” (Marcu 16, 6). Iosif și Nicodim s-au distins prin curajul și îndrăzneala lor, după cum spune Evanghelistul Marcu: „Venind Iosif cel din Arimateea, (...) îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus” (Marcu 15, 43).

Învierea lui Iisus Hristos, iubiții mei frați, constituie plinirea Legii și a Proorocilor, adică descoperirea scopului tainei întrupării din curatele sânziuri ale Născătoarei de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria a lui Dumnezeu Cuvântul. Cu alte cuvinte, femeilor Mironosițe și ucenicilor ascunși ai lui Hristos, Iosif și Nicodim, li s-a dat harul de a mărturisi și a grăi „ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții” (1 Ioan 1, 1).

Acest har al Duhului Sfânt a fost dat celui care mai înainte era hulitor, prigonitor și batjocoritor (Cf. 1 Timotei 1, 13), dumnezeiescului Pavel, când a fost chemat la vrednicia de Apostol. Să-l ascultăm zicând: „Mie, celui mai mic decât toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta, ca să binevestesc neamurilor bogăția lui Hristos, de nepătruns și să descopăr tuturor care este iconomia tainei celei din veci ascunse în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Iisus Hristos, pentru ca înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să se facă cunoscută acum, prin Biserică, începătoriilor și stăpâniilor, în ceruri” (Efeseni 3, 8-10).

Noi, iubiții mei frați, fiind mădulare ale trupului lui Hristos, adică ale Sfintei Sale Biserici, „pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (Fapte 20, 28), suntem părtași la bogăția negrăită a lui Hristos și la luminarea tainei ascunse de veacuri în Dumnezeu, dar și a înțelepciunii îmbelșugate a Lui.

Cu adevărat, Biserica lui Dumnezeu este Mormântul Lui gol unde primim pregustarea învierii noastre împreună cu El prin împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos în Sfânta Liturghie: „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi” (Ioan 6, 54), spune Domnul. Sfânta Biserică a lui Hristos este locul și spațiul „Paștilor Domnului”, adică locul sau, mai bine zis, mormântul gol de unde Hristos Dumnezeul nostru trece din moartea pricinuită de stricăciune și păcat, la viața veșnică și de pe pământ la cer, după cum spune imnograful: „Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți veșnice și, săltând, lăudăm pe Pricinuitorul, cel Unul binecuvântat, Dumnezeul Părinților noștri și preaslăvit”.

Sfântul Apostol Pavel îi mustră pe cei care spun că nu există înviere a morților (Cf. 1 Corinteni 15, 12) spunând că, dacă Hristos nu a înviat, este deșartă și fără sens credința Creștinilor: „Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră” (1 Corinteni 15, 14). Sfinții Apostoli și Evangheliști subliniază puterea credinței. Pavel spune: „Precum ați primit pe Hristos Iisus Domnul, așa să umblați întru El. În rădăcinați și zidiți fiind într-Însul, întăriți în credință, după cum ați fost învățați” (Coloseni 2, 6-7). Iar Iuda, fratele Sfântului Iacov ruda Domnului, scrie în epistola lui: „Iubiților, simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn să luptați pentru credința dată sfinților o dată pentru totdeauna” (Iuda 1, 3). Sfântul Ioan Teologul propovăduiește zicând: „Aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră” (1 Ioan 5, 4). „Nimeni nu poate să înfrunte credința noastră, care ne-a adus prin

fapte biruințele. Nimeni nu poate face ceva împotriva ei, care o dată pentru totdeauna ne-a adus nouă biruințele prin fapte”, explică Sfântul Chiril al Alexandriei.

„Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți”, adică începătura vieții veșnice, spune imnograful, ascultând propovăduirea dumnezeiescului Pavel: „Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură a învierii celor adormiți” (1 Corinteni 15, 20).

Cu alte cuvinte, Hristos, fiind Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit, S-a făcut începătură a celor adormiți pentru că El cel dintâi dintre oameni a călcat moartea, așa cum strămoșul Adam a intrat în moartea pricinuită de păcat și „s-a făcut începătură a celor care au căzut în stricăciune”, după cum spune Sfântul Chiril al Alexandriei.

Potrivit Sfântului Grigorie Palama, „Învierea Domnului este înnoire a firii omenești, readucere la viață, creare din nou și reîntoarcere la cea fără de moarte viață a lui Adam, cel dintâi care a fost înghițit de moarte prin păcat și, prin moarte, s-a întors în pământul din care a fost făcut”.

Așa cum cea dintâi care l-a văzut pe Adam a fost Eva, la fel și pe Hristos înviat l-a văzut o femeie, după cum spune Sfântul Grigorie Palama: „Cea dintâi dintre toți L-a văzut o femeie. Căci buna vestire a Învierii Domnului, cea dintâi dintre toți oamenii, așa cum se și cuvenea și era drept, Născătoarea de Dumnezeu a primit-o de la Domnul și ea mai înainte de toți L-a văzut înviat și s-a bucurat auzind dumnezeiescul Lui glas”.

Prin Învierea Sa, Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos a deschis intrarea în Împărăția cerurilor. De aceea și noi, iubiții mei frați, să rugăm pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și Maica Domnului, pe femeile Mironosițe și pe cei care L-au îngropat pe Domnul, Iosif din Arimateea și teologul Nicodim, ca, pentru rugăciunile lor, să ne învrednicim de

Împărăția cerurilor. Amin. Hristos a înviat! La mulți ani cu pace!

De toate cele necesare praznicului s-a îngrijit harnicul Arhimandrit Nifon, care a adresat o cuvântare Preafericirii Sale și a oferit, împreună cu Consiliul Comunității, masa de prânz, în timpul căreia Preafericirea Sa a rostit din nou o cuvântare:

„Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați numele Lui, dați slavă laudei Lui” (Psalmul 65, 1), pentru că Hristos a înviat.

Cinstiți Părinți sfințiți și Frați,

Preacinstite domnule Președinte și cinstiți membrii ai Consiliului Comunității,

Preacuvioase Părinte Arhimandrit Nifon,

Harul ucenicului ascuns al lui Hristos, Iosif, a călăuzit pașii noștri în cetatea sa biblică Arimateea, Remli de astăzi, ca să prăznuim împreună cu bine-credincioșii creștini Ortodocși de aici Paștile Domnului, adică îngroparea de trei zile și Învierea purtătoare de lumină a Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Acest eveniment al binecuvântatei noastre adunări pascale, a clerului și a poporului, arată puterea neclintită a adevărului credinței noastre creștine, potrivit mărturiei nemincinoase a Evanghelistului Ioan: „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14).

Slava aceasta a Celui Unul-Născut, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de moarte, o propovăduiește și o mărturisește cu îndrăzneală Sfânta Biserică a lui Hristos și, mai cu seamă, Maica tuturor Bisericilor, adică Biserica Ierusalimului care este întemeiată pe acest loc al Golgotei

sfințit de dumnezeiescul sânge al răstignirii, dar și pe Mormântul gol și nou din care a răsărit adevărul, lumina lui Hristos cel înviat.

Această lumină neînserată a slavei lui Hristos cel înviat, adică adevărul, pacea, dreptatea și iubirea Lui, precum și nemărginita Sa iubire de oameni, o slujește de-a lungul veacurilor în Țara Sfântă, prin prezența sa văzută și nevăzută, Biserica Ierusalimului, străvechea Patriarhie Elin-Ortodoxă, ascultând mereu îndemnurile Domnului: „Nu vă temeți. În lume necazuri veți avea, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16, 33). „Aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră. Cine este cel ce biruiește lumea dacă nu el ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?” (1 Ioan 5, 4).

Spunem aceasta pentru că în zilele noastre puterea răului și a fărădelegii lucrează, după cum spune dumnezeiescul Pavel: „Pentru că taina fărădelegii se și lucrează” (2 Tesaloniceni 2, 7). Noi însă, iubiiți mei frați, întăriți de luminarea dumnezeiască și de nădejdea Învierii nu ne temem, nici ne înfricoșăm, pentru că, așa cum spune Sfântul Apostol Pavel, Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos Care a înviat din morți „S-a dat pe Sine pentru noi ca să ne izbăvească de toată fărădelegea și să-Și curățească Lui popor ales, râvnitor de fapte bune” (Tit 2, 13-14).

Hristos a înviat! La mulți ani binecuvântați, cu sănătate!”

Această sărbătoare a fost celebrată și la paraclisul Femeilor Mironosițe din cadrul Catedralei Sfântul Iacob, cu Sfânta Liturghie care a fost oficiată de IPS Teofan al Gerassei. Împreună-slujitori ai Înaltpreasfinției Sale au fost preoții slujitori ai catedralei, Părintele Farah Bandour și George Baramki. Răspunsurile la strană au fost date de monahul Iosif de la Muntele Athos și de Fadi Abdelnour în limba greacă, în dreapta, și de corul Catedralei, sub conducerea domnului Rimon Kamar, în limba arabă, în stânga. La slujbă au participat

membrii parohiei acestei catedrale.

La finalul Sfintei Liturghii, Asociația Femeilor Mironosițe din comunitatea Catedralei a oferit o recepție la restaurantul Ouzud.

Din partea Secretariatului General